

A kongresszus határozatainak megvalósításáért

Csökkentik az önköltséget, javítják a minőséget a Szegedi Cipőgyárban

Dolgozóink lelkesedése a kongresszusi munkák alatt a terv teljesítésének és az önköltség csökkentésének új lehetőségeit tárta fel. A kongresszus tiszteletére tett vállalásainkat teljesítettük és elhatároztuk, hogy június hónapban terv felül 5000 pár cipőt adunk nép-gazdaságunknak. Vállaljuk, hogy a május hónapban elért 83 százalékos elsőosztályú minőséget június hónapban 85 százalékra emeljük. Önköltségünket 0.12 százalékkal csökkentjük és a minőségjavítás

következményeként 21 ezer forint árbevétel többletet érünk el június hónapban. Ezzel kifejezésre juttatjuk, hogy hozzájárulunk a III. kongresszus által kitűzött feladatok végrehajtásához.

GERA ANTAL
párttitkár,
GALAMBOS ISTVÁNNÉ
ü. elnök,
KOCSIS ISTVÁN
DISZ-titkár,
SZÖLLÖSI SÁNDOR
igazgató.

A Szegedi Kenderfonógyár dolgozóinak csatlakozása a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár felhívásához

Mi, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói lelkesen csatlakozunk a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyár felhívásához. Kötelességünknek tartjuk, hogy az önköltség csökkentését, a termelékenységet munkánk középpontjába állítsuk. Ennek érdekében vállaljuk:

1. Az 1954-es év második felére helyes műszaki szervezési intézkedésekkel, az anyagfelhasználás csökkentésével, a technológiai fegyverem tovább erősítésével az önköltséget 300 ezer forinttal csökkentjük.

2. Gyártmányaink minőségének magasszínvonalon tartása érdekében vállaljuk, hogy az általunk szállított tömlőfonalnál a szakítási egyenlőtlenség nem haladja túl a 18 százalékot. Vállaljuk azt is, hogy a formahibás keresztcsévéket teljesen megszüntetjük.

3. A második félévi exportter-

vünket, amely 500 százalékkal magasabb, mint a múlt év hasonló időszaké, határidő előtt minden igényt kielégítő exportminőségben önköltség emelkedés nélkül hajtjuk végre.

4. A kender alapanyagok gondos osztályozásával olyan magasabbrendű minőséget érünk el, amelynek segítségével az importanyagot 25 százalékkal tudjuk csökkenteni. Ezen vállalásunk teljesítésével akarunk hozzájárulni a kongresszus határozatai végrehajtásához, a dolgozók életszínvonalának emeléséhez.

BALOGH ISTVÁN
pb. titkár
KUCSERA ISTVÁNNÉ
ü. elnökhelyettes
FEHÉR LÁSZLÓ
DISZ-titkár
CSERNÁK LAJOS
igazgatóhelyettes

A Jutááru gyár a kongresszus tanácskozásának idején teljesítette május havi tervét

A Szegedi Jutááru gyár bejáratánál nemzeti színű és vörös zászlók lengenek. A gyár kapuján felirat hirdeti, hogy az üzem dolgozói kiváló munkával, jóminőséggel áru készítésével köszöntik a III. pártkongresszust.

Az eredmények méltóak a pártkongresszus köszöntésére: naponta emelkedik a tervteljesítés, mind a szövődében, mind a fonódában. A mezőgazdaság részére a gabonaszakos itt készülnek a gyárban — időben biztosítani kell a mezőgazdasági termelés szükségleteit való ellátását. A Jutááru gyár az első negyedévében elmaradt terve teljesítésével és a kongresszusi hét befejezéséig a vállalt hat tonna helyett 12 tonnával teljesítették adósságukat. A kongresszusi verseny nem fejeződött be — a gyárban a lelkesedés egyre nagyobb méreteket ölt. A fonóda áprilisban nem teljesítette tervét — május első napjaiban érte el csak a száz százalékot. Azóta mindennap többet termelnek, pedig az anyag, amely a gyárba érkezett feldolgozásra, nem javult — sőt Kaukáz elvtárs, a fonóda vezetője szerint rosszabbodott. Mégis olyan keverési arányt sikerült összeállítani, amellyel jobbminőségű fonalat készítették. Az eredmények állandóan emelkedtek mindennap egy-két százalékkal és a tervteljesítés eddig május 27-én volt a legmagasabb: 113.2 százalék.

A szövöde is 110 százalék fölött

teljesítette tervét a kongresszusi órság minden napján és péntek reggel a kongresszus tanácskozásának ötödik napján végig futott a hír az üzemben: elsőnek a fonóda teljesítette május havi tervét, megszüntette április havi lemaradását. Utána a szövöde is jelentette ezt a győzelmet, — a Szegedi Jutááru gyár dolgozói túlteljesítették kongresszusi fogadalmukat. Olyan eredmények születtek, amelyek túlszárnyalnak minden eddigi teljesítményt. Lajkó Margit ifjúmunkás például kisegítő fonó volt az üzemben. A kongresszusi héten került géphez és a csütörtöki éjszakai műszakban, amely jelentősen elősegítette az üzem tervteljesítését a legjobb eredményt érte el a fonódában: 123 százalékot. A Tápai ifjúmunkás előfónó brigád is túlhajazta a többi öt hasonló munkát végző brigádot: a kongresszusi órságban naponta öt, hat, hetenolcszáz kilogramm fonallal termeltek többet. A szövöde Tüskés Mária ifjúmunkás kiváló eredménye bizonyítja, hogy a Jutááru gyár DISZ-esei méltók az üzemben a termelés rohamcsapata címre. Terve: 810 méter. Teljesítése csütörtökön 1500 méteren felül.

A versenytáblák sok dolgozó kiváló eredményét dicsérik és az üzem bejáratánál lévő felirat tükrözi a gyár dolgozóinak munkáját. Míg május első dekádjában 87.5 százalékos minőségi munkát végeztek, — most 100 százalékos az áruk minősége.

Szegedi dolgozók pártunk nagy tanácskozásáról

Zombori Zoltán, fonódavezető

Fodor István, a Haladás tsz elnöke

Zombori Zoltán elvtárs, a Textilművek fonódavezetője gondosan tanulmányozza a kongresszuson elhangzottakat. A Központi Vezetőség beszámolójáról a következőket mondotta:

— Igen helyesen állapította meg többek között Rákosi elvtárs például a minisztériumok hibáit. A mi minisztériumunk is gyakran bürokratikus intézkedik és nem nézi meg egyes vállalatok adottságait, hogy az illető rendelkezéseket végre lehet-e hajtani. Így például üzemünkben nem is lehet alkalmazni a minőségi szabvány bevezetését olyan értelemben, mint ahogy azt a Könnyűipari Minisztérium április 1-ével elrendelte. Rákosi elvtárs a Központi Vezetőség beszámolójában ismertette eredményeinket, de hibáinkat is. Én igen fontosnak tartom, hogy megszívleljük valamennyi útmutatását. Így például pártszervezetünknek nagyobb segítséget kell adnia a vállalatvezetés munkájához és fokozottabban kell ellenőriznie a termelést. Nekünk, műszakiaknak többet kell tördőnünk a munkafegyver megújításával, a bérfejelemmel, az anyagtakarékossággal, az önköltségcsökkentéssel. Csak ha ezt megteesszük, akkor válik lehetővé, hogy mind gyorsabb ütemben emelkedjék dolgozó népünk életszínvonal.

Az újszegedi Haladás tsz tagjai is nagy figyelemmel kísérik mindazt, ami a pártkongresszuson történik. A pártkongresszussal kapcsolatban Fodor István elvtárs, a tsz elnöke a többi között a következőket mondotta:

— Az MDP Központi Vezetőségének beszámolója, Rákosi elvtárs beszéde rámutatott arra is: »El kell érni, hogy a szövetkezet tagjainak jövedelme meghaladja az átlagos középparaszti jövedelmet». En dicsekvés nélkül mondhatom, hogy a mi szövetkezetünk a jó munka, a lehetőségek kihasználása nyomán méginkább jobb eredményeket ér el ezévből, mint tavaly. Az elmúlt évben egy munkagység értéke — a természetbeni járandóságokat is pénzre átszámítva — majdnem 40 forint volt. Ezévből is, a szorgalmasan dolgozó tagok jövedelme meghaladja a középparaszti jövedelmét. Az idén már négyszer osztottunk pénzleőletet. Kertészetünkben a korai káposzta-féléket már háromszor megkapáltuk s nem kélekedünk a munkákkal. Mert a jó gazdálkodástól függ a jövedelem — mutatott rá erre is helyesen a kongresszus. — Nem sokára viszünk a piacra salátát, kalarabot, s ez is jó pár ezer forintot hoz kasszáinkba.

A vándorló rádió, a kifestő könyv és a 7:1

Látogatás a Gyermekklinikán

A napsütötte májusi napok óráiban sok kis gyermek élvezi a tavaszi szél lágy simogatását a játszótér közeli gyepen ugrándozva, és a bölcsődék s napközi otthonok tágas udvarán labdázva, kergetőzve.

Arcuk rózsái arról tanúskodnak, hogy egészségesek, boldogok, életvidámak. Csöppnyi szoknyácskák libbennek, és a kisfiúk izmos lábáról barna foci pattan messzire.

Kacagnak és énekelik: „Nyuszi ül az ágon, félre szundikálva...” s dalukat messzire röpti a pajkos tavaszi szellő.

A Gyermekklinika fehér folyosóiról nyíló kórtermekben kisfiúk, kislányok fekszenek ágyaikban. Arcukról eltűnt a pír, szemük lázról csillog. Betegek. Talán még tegnap, vagy néhány héttel ezelőtt az iskolapadból hallgatták tanítóik előadását, játszottak a pázsitos fűben, vagy sétáltak szüleikkel a lombos fák alatt.

A klinika falai között azonban

nem érzik magukat elhagyatottaknak.

Nem fekszenek szónélkül, unalmasan. Mindegyiknek megvan a maga szórakozása.

A gyermekosztály egyik kórtermében az 5 éves Vasas Janika éppen a „Tapsifüles és a mérges gombák” című kifestő könyvében rajzolgat. Igyekszik olyan szép színre festeni a piros és fehér pettyes gombát, mint ahogyan a könyvben látja. Az egyik éjjeliszekrényen pedig — nini — rádióból száll a zene vidáman. Ez az osztály „vándorló-rádiója”. Mindig oda viszik, ahol a legjobban viselkednek a lakók. Persze nem egész napra, hiszen a vándor sem marad sokáig egyhelyben.

A kórtermek falain színes képek függenek és nem egy helyen látható Szundi törpe, Kuka és Vidor.

A „szaglányok” szobája a 9-es kórterm. Itt fekszik Váradi Gizike 7 éves kislány is, aki betegségeiről annyit tud, hogy „szíves” és azt, hogy régen itt van már. Az ágyában ám nem egyedül fekszik. Ott lapul mellett

egy óriás mackó is,

a hálótársa és egyben játszópajtás.

tása; még itt sem hagyja el kedves kis gazdáját.

A fertőző osztályon is vidámak a gyermekek. A fiúk szobájában rendnek kell uralkodni, mert ott van Seles Andris szobaparasztnok is. Andris már 13 éves, halodikba jár és eddig kitűnő tanuló is volt, de most baj van az orosz nyelvi tanulásával és így az idén csak általános 4-es osztályzatra számít. A kisfiú komoly betegséggel került a klinikára. Három hónappal ezelőtt hozták be tbc-s agyhártyagyulladásal. Ezt a betegséget ezelőtt 5 évvel még nem lehetett gyógyítani, 3 évvel ezelőtt még másfél évig tartott, ma pedig fél év alatt gyógyult. Ki hinné, hogy ez a mosolygós arcú, fekete szemű kisfiú ilyen súlyos beteg volt? Az elmúlt magyar-angol mérkőzést már a „vándorló-rádió” hallgatta végig.

— Ugy drukkoltunk — mondja nevelője. — Micsoda eredmény? Hát ennyire azért nem számítottam. De jó lett volna látni azt a hét magyar gólt!

— En ott voltam — dicsekedik a kórtermében tartózkodó fiatal orvos, Szabó Lajos. — Majd elhozom neked a meccsjegyet is és megnézel, milyen volt. Szép mérkőzés volt mondhatom. Aki látta, sohasem felejtje el.

Andris a rádióműsorban lapozgat. Mert az is van ám neki. Eből figyelik a jó műsorszámokat, amelyeket azután mindannyian végighallgatnak.

— Mi leszel ha megnősz — kérdi mosolyogva a doktorbácsi.

— En? Hát orvos vagy biológus.

— feleli a kisfiú. —

szeretnek tanulni.

Most is velem vannak a tankönyveim is, pótolom az elmulasztott órákat.

Vidáman ünnepeltek a szegedi gyerekek a Nemzetközi Gyermeknapon

Vasárnap gyönyörű májusvégi napra, zeneszóra ébredtek Szeged gyermekei. Kilenc órakor ünnepélyben öltözve jöttek ki a kapun, édesanyjuk szerető szeme figyelte őket. Iskolába mentek a nagyobbak, hogy Vass Istvánné elvtársnő rádióbeszédét közösen hallgassák meg.

A beszéd meghallgatása után az újszegedi liget sok szórakozással várta a pájtásokat. A Fáklya film-színházban pedig a gyönyörű színes szovjet filmet, a „Csodapapírt” nézhették meg.

A szegedi korzó is megélénkült. A felnőttek utat engedtek a versenyre készülő rollerező fiataloknak.

A tanácsháza tornyán az óra 12-öt ütött, amikor a rajthoz állt az első futam. Először az óvodások indulnak. Az apróska Jeszenszki Andor mindössze három éves, de már a versenyzők között áll.

A jelre aztán elindultak a versenyzők.

— Hajrá Öcsi! — biztatta az őshajjú nagypapa versenyző kis unokáját.

A verseny után Szilágyi Emil nagy komolyan ment édesanyjához és boldogan mondta:

— Első lettem. — Egy ismerős

bácsit is lát, azzal is közli az eredményt. A bácsi kezét fog a győztesrel.

— Helyesen teszed Andriska — tanulj szorgalmasan, hogy jó orvos lehessen belőled — hangzik a bárságos válasz.

A fiúk közül mindenki talál magának napi programot. Bende Feri szépen rajzol, Baranyai Józsika számológépen gyakorolja az egyszerűt.

Amikor már kifogytak a szórakozásból, az osztályos nővérek szabadidejüket arra használják fel, hogy a gyerekekkel verseket tanítsanak, meséket olvasnak fel és segítenek a tanulásban is.

A honvágy azonban — ne tagadjuk — előbb-utóbb eléri mindet és akkor nem lehet parancsolni a könnyeknek.

— Kedves doktorbácsi! Mikor mehetek már haza? — hangzik el a pici ajkáról számtalanszor.

— Ha jó leszel, nem sírsz és szívfogadsz, hamarosan hazakerülsz — válaszol a doktorbácsi, mire a könnyek lassan felszáradnak, arcukon megjelenik a mosoly és

bizakodva tekintenek

a jóságos doktorbácsira, akiknek kezébe van téve életük. Arcuk a legkészségesebb percekben sem szűnik meg mosolyogni. Minden gyermekhez van egy kedves, bátorító szavuk, simogatólask. Igyekeznek azon lenni, hogy figyelmüket elvonják a betegségükről.

A Gyermekklinika dolgozóinak munkája felbecsülhetetlen értékű. Drága kincsüket, gyermeküket mentik meg az életnek, a szebb boldogabb jövőnek.

Kiss Mária

SZEGEDI JEGYZETEK

Nyár van

Vége. S hogy piroslik már a piacon a kosarakból a kis cseresznye-csokor, földieper — drága még, drága, mégis veszik: a gyerekeknek, az öregeknek. Első friss gyümölcs. Tudom, mások ilyen már régen van bőven — az idén elkészültünk a nyárral. De most már itt van teljes pompájában. Szombaton már megnyílt az újszegedi strand, még előbb a Fáklya kertmozi, vasárnap megkezdődött a sánahajózás — cigányzene szölt a jókedvű se- reggel zsúfolt hajón. Frissen lebarnult fiatalok ugráltak a Tiszába és hosszú karcsapásokkal igyekeztek a hajókavarta nagy hullámokhoz közel kerülni.

Motorcsónakok zúgnak-búgnak, evezők csapásai szelik a habokat, a fénylő homokon fekvő, ülő, ugrándozó fürdőzők. Tápé alatt a népszerű „sárgán” is hangos a part, színes ruhabokrok a zöld bokrokban — feléledt a Tisza.

A parti halászcserdában is forgalmas az élet. Friss sör kabja omlik a terített asztalra, halászlét is főznek a vendégeknek — szegedi halászlét. Régi kedves helye Szegednek a világhírű Kőrösi halászcserda — mégsem forditanak elég gondot a cserda vezetői arra, hogy sokkal kellemesebbé, szebbé, kényelmesebbé tegyék a tiszaparti, munka — meleg van.

immár egyre sűrűbben látogatott kellemes szórakozóhelyet. Mellette a „kiskörösini” még zene is van — háromtagú. Este a villanyfény viszsztatükröződik a Tisza sima vizéről, az asztalok körül halk beszélgetések, koccintások hallatszanak, a hegedű húrjáról tiszaparti nótá zeng, frissen sült tiszai hal párolg a főhéher tányérról, a kellemes nyári éjben ezüstösen világítanak a csillagok...

Van aki egy hete elteszi a kabinulcsót, van aki a dolgozók hétköznapok délutánján ismét ott lubickol a Tisza lágy ölében. A gyárak munkástermeiben, hivatalok irodáiban nehezebb a munka — meleg van.

Markovits Tibor